

5. Атамас П. Й. Основи обліку в бюджетних організаціях : навч. посіб. / П. Й. Атамас. — К. : Центр навчальної літератури, 2003. — 284 с.

6. Мельник Т. Г. Облік у бюджетних установах: Основи побудови, нормативна база, реформування // Бухгалтерський облік і аудит. — 2009.

**Захарченко Є.С., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Кузьмінська О.Е., к.е.н.,
професор кафедри обліку в кредитних
і бюджетних установах та економічного аналізу**

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ БАНКОМ

Складність і динамічність сучасних економічних взаємовідносин потребують від банків упровадження ефективних і гнучких систем управління, які б забезпечували можливість оперативного реагування на зміни в економічному середовищі та враховували його структурні особливості. Останніми роками в банках України значну увагу приділяють удосконаленню системи бухгалтерського обліку, одним із напрямків якого є розробка теоретичних основ і механізмів практичного впровадження облікової політики та ефективної операційної роботи в банку. Вітчизняний бухгалтерський облік за радянських часів історично розвивався за активної участі держави. Інструментом нормативного регулювання була інструкція, що містила правила його ведення та охоплювала всю методичну базу з урахуванням галузевих особливостей. До початку ринкових реформ необхідності в розробці облікової політики у вітчизняних підприємств не виникало, оскільки законодавство, що регулює організацію бухгалтерського обліку, не передбачало можливості декількох варіантів відображення в обліку та звітності одних і тих же господарських операцій

Стратегія реформування системи бухгалтерського обліку передбачає застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності, тож максимальна інтеграція та приведення обліку до загальноприйнятих у міжнародній практиці принципів є необхідною умовою активної співпраці із зарубіжними країнами та розширення зовнішньоекономічних зв'язків.

Досвід країн з розвиненими ринковими відносинами свідчить про те, що важливою складовою загального механізму управлін-

ня господарською діяльністю є вміло сформована облікова політика. Серед відомих загальнонаукових принципів найважливішими для формування облікової політики є: системність, комплексність, науковість, обґрунтованість, ефективність, планомірність і динамізм, профілактика, неперервність, «селекція», сумісність особистих, регіональних, державних інтересів тощо [8].

Суть проблеми обумовлена насамперед необхідністю адаптації облікових систем банку до змін інформаційних потреб як внутрішніх, так і зовнішніх користувачів. Потреба у виявленні, вимірюванні, реєстрації, накопиченні, аналізі та розширенні обсягу та змісту такої інформації невинно зростає. Однак на практиці цей процес відбувається досить повільно. Облікова політика ще не стала засобом оперативного реагування на чинники зовнішнього та внутрішнього середовища, а операційна робота потребує суттєвих змін і вдосконалень, бо не забезпечує вимог щодо ефективної роботи банку. Водночас дедалі частіше спостерігається формальний, вузькоспрямований підхід до формування облікової політики, який зводиться до складання фінансової звітності. На таку ситуацію впливають як відсутність достатнього практичного досвіду управління в ринкових умовах, так і недостатнє законодавче врегулювання цього питання, а також недостатнє вивчення та освітлення з боку науковців цієї проблеми.

Облікова політика визначає ідеологію економіки банку на тривалий період, сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні банком, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі, ефективно пристосовуватись до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і збільшити шанси на успіх у конкурентній боротьбі. Організація обліку в банках, що працюють у ринкових умовах, потребує переорієнтації його функцій з контрольно-розподільчих на управлінські. А це в свою чергу вимагає адекватних змін у системі господарського обліку і, відповідно, зумовлює необхідність удосконалення системи облікової інформації, необхідної для забезпечення господарської діяльності банку [1]. Тому, перед банками постійно стоїть завдання розробки та формування методичних, організаційних і технічних рішень, що не знайшли відображення в нормативних документах, методичній літературі і наукових дослідженнях, і які дозволять розробити індивідуальну облікову політику, що надасть змогу максимально ефективно використовувати матеріальні та фінансові ресурси банку та здійснювати маневрування коштами з урахуванням змін ринкової кон'юнктури відповідно до стратегії й тактики банку [5].

Таким чином, гармонізація вітчизняного та міжнародного законодавства, що регламентує окреслені питання, а також взаємоузгодженість вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку дозволить підвищити достовірність звітної інформації та зробити її більш порівняною і, як результат, кориснішою для прийняття стратегічних та поточних рішень.

Література

1. *Бондарук Н.* Стан і проблеми облікової політики в ринковій системі господарювання.
2. *Войтенко Т.* Облікова політика —2010: головне. — №1—2. — С. 16—22.
3. *Довгань Ж.М.* Фінансовий менеджмент у банку: навч. посібник — Тернопіль: Економічна думка, 2006. — 306 с.
4. *Кіндрацька Л.М.* Бухгалтерський облік в управлінні банками // Проблеми і перспективи розвитку банківської України. — Т. 18. — С. 38—43.
5. *Сопко В.В.* Бухгалтерський облік: навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2000. — 578 с.
6. *Стефанюк І., Ловінська Л.* Про національну облікову політику в Україні // Економіка України. — 2007. — №4. — С. 22—29.
7. *Щирба М.* Об'єктивна необхідність та нормативно-правове забезпечення облікової політики підприємства в ринкових умовах господарювання // Наукові записки. — 2006. — №16. — С. 56—60.
8. Організація бухгалтерського обліку: Навч. посібник. — Ж.: ЖІТІ, 2004. — С. 47.

**Захарчишина С.С., студент ОЕФ, 5 курс,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
науковий керівник — Поплюйко А.М., к.е.н., доцент
кафедри обліку підприємницької діяльності**

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Оплата зачіпає інтереси як підприємства-роботодавця, так і кожного співробітника. Вона визначає соціальні та трудові відносини між роботодавцем і працівником. Своєчасне і правильне нарахування соціальних внесків забезпечує оплату страхових випадків найманих робітників, а також їхньої майбутньої пенсії. Тому розрахунки з оплати праці мають бути повними, правильними і правдивими. В Україні ці вимоги виконуються завдяки державному регулюванню трудових відносин і стандартизації бухгалтерського обліку.